

OPINIONS

Octubre de 2011 - N° 33

Voldria que...

No sé si encara em desitges
o m'has pogut oblidar.
El que sé, és el que voldria
amb el cor un xic cansat
de pensar en tu tot el dia
sense poder-ho evitar.

Voldria que...
Trobossis a faltar,
aquell camí on passejàvem
agafats per la cintura,
buscant un recó ben fosc
per expressar el que sentíem.

Voldria que...
Trobossis a faltar,
les meves mans, els meus llavis
buscant els teus amb passió,
per unir unes salives
que eren plenes de dolçor.

Voldria que...
Enyoressis les estones
que, amb delit i fruïció, estrenyies
la nuesa del meu cos,
fent que, només percebéssim
el cel, en el nostre entorn.

Voldria que...
Recordessis, amb enyor,
aquells moments plens de joia
que ens demostràvem amor.
A vegades... en silenci.
A vegades... amb passió.

Voldria que...
Al pensar en mi, t'encenguessis
amb aquella passió boja
que ningú pot aturar,
i fa que el pas de les hores,
sigui de molt mal passar,
quan s'està lluny i s'enyora
a un ser molt estimat.

Voldria que...
pensessis sols en mi,
que el teu cos em desitgés
amb ganes d'acariciar-me,
d'abraçar-me, de besar-me,
de deixar-me sense alè...
Que em fessis sentir embogida
plena d'anhel i ansietat,
frisant per poder gaudir
d'un èxtasi... culminant.

Voldria que...
El teu afany fos immens,
ple de fúria i de turment...
I no fes com les guspies
que quan troben bona llenya
la fan cremar... per cremar,
deixant un bon munt de cendres.
Cendres... que el vent s'endurà.

Si no fos així:
Voldria...
No pensar mai més en tu.
No tornar-te a desitjar.
Oblidar-te ja per sempre i...
Deixar-te d'estimar.....!!!

Mª Mercè Usón